

Silkesnørenes epoke – er den til ende?

● Våren 1974 leverte den engelske Kingfisherfabrikken et par hundre fluesnører til Norge, en brøkdel av det som egentlig var bestilt. Dette var snører av den gode, gamle sorten, ren silke, oljeimpregnert og med silikonfinish. De som var så heldige å få tak i et snøre den gang eller som har et Kingfisher-snøre fra før, eller for så vidt et annet fluesnøre av silke, bør ta godt vare på det. Hvert snøre kan bli et kleodium.

● Kingfisher-representanten i Norge gjennom snart 50 år opplyser at det i år ikke ble levert silkesnører i det hele tatt, og at det er uvisst når eller om fabrikken i England vil gjenoppta produksjonen av Kingfisher-

snørene, en produksjon som har pågått kontinuerlig og nesten uten prosessforandringer siden århundreskiftet.

● Det er flere grunner til at produksjonen nå er innstilt – riktignok foreløpig, sies det. Brenselkrisen i Storbritannia vinteren 1973/74 førte til at produksjonen måtte innstilles en tid. Den største hindringen ligger imidlertid i at det er nesten uråd å skaffe den spesielle toppkvaliteten av langfibret natursilke som blir brukt i Kingfisher-snørene, og da sier fabrikken heller stopp enn å fire på kvalitetskravene.

● I de siste to-tre år har det vært en markert stigning i interessen for og etterspørselen etter silkesnører, men nå er også det siste og mest kjente merke ute av dansen – foreløpig.

● De virkelig pasjonerte fluefiskere vil nok leve i håpet om at silkesnørenes epoke ennå ikke er forbi.